

kun er stillet under den Forudsætning, at Thinget fastholder sin Afstemning fra 2den Behandling med Hensyn til § 40; hvis derimod Thinget i Dag vedtager den høitærede Krigsministers Vædringsforslag under Nr. 4, ønsker jeg ikke at fastholde Vædringsforslaget. Efter hvad den høitærede Formand nylig oplyste, vil det maasse ikke kunne tages tilbage, i alt Fald vil det ikke kunne tages tilbage, efter at Afstemningen er begyndt, og jeg vil derfor kun udtale, at saafremt Thinget vedtager Krigsministerens Forslag under Nr. 4, vil jeg selv stemme imod mit Vædringsforslag.

Krigsministeren: Jeg tror allerede ved Sagens 2den Behandling at have udtalt mig tilstrækkelig om, hvorledes jeg betragter Bestemmelserne i § 17 om staaende Arrest, nemlig, at jeg anser det for meget vigtigt at have et kortvarigt og virksomt Straffemiddel, og derfor har jeg stillet Vædringsforslag om at faae Bestemmelsen om, at denne Straf i det Hele kun kan ikkendes for 27 Timer, udvidet til at gjælde for 36 Timer. Naar man indskrænker Straffen til kun at kunne anvendes den 1ste Dag i 12 Timer og, forsaavidt den ikkendes for flere Dage, kun i 9 Timer daglig, tror jeg, man har truffet alle de Foranstaltninger, alle de Sikkerhedsmidler, som ere nødvendige for at være vis paa, at denne Straf ikke kan komme til at udøve nogensomhelst ugunstig Indflydelse paa den Paagældendes Sundhed eller Førlighed. Det erede Thing vil jo have bemærket, at der i selve Bestemmelsen om, hvorledes den staaende Arrest kan anvendes, gives Sikkerhed for, at den ikke kan blive bragt til Anvendelse, naar den Straffskyldige enten den samme Dag, Dagen i Forveien eller den følgende Dag er udsat for særlige, større Anstrengelser. Jeg maa altsaa anbefale Thinget at stemme for mit Vædringsforslag. — Om Vædringsforslagene under Nr. 2 og 3 tror jeg, efter at have hørt Udvalgets erede Ordfører udtale sig, at jeg ikke behøver videre at yttre mig. Jeg nærer det Haab, at Thinget her vil gaa med Krigsministeren og med Udvalget. — Vædringsforslaget under Nr. 4 viser, at jeg

fremdeles fastholder min Anskuelse om Hensigtsmæssigheden af denne Straf af Nedsættelse i de Meniges 2den Klasse. Saaledes som Lovforslaget nu foreligger, kan Nedsættelse i de Meniges 2den Klasse bringes i Anvendelse for Feigheidsforbrydelse i Felten og endvidere for Forbrydelse, begaaede i Fredstid. At Straffen kan bringes til Anvendelse for Feigthed, anser jeg for at være en ligefrem Forbedring i Lovforslaget, det skyldes ganske vist det erede Udvalg, at denne Forbedring har kunnet finde Sted; havde Udvalget ikke optaget Forslaget om Nedsættelse i de Meniges 2den Klasse, var det jo vistnok heller ikke kommet ind paa dette Sted. Jeg maa derimod, forsaavidt der er Spørgsmaal om at bibeholde denne Straf for andre Forbrydelse, begaaede i Fredstid — de kunne jo forresten ogsaa begaaes i Krigstid — vedblivende anse dette for uheldigt. Jeg har ved Sagens 2den Behandling tilstrækkelig gjort Rede for min Anskuelse i saa Henseende, og jeg skal ikke trætte det høie Thing med Gjentagelse deraf. Men naar den erede Ordfører udtalte, at ved det Vædringsforslag, som Udvalget havde stillet under Nr. 5, havde det særlig imødekommet Krigsministerens Ønske, saa skal jeg jo ingenlunde betvivle, at det har været det erede Udvalgs Tanke at imødekomme Krigsministeren, men jeg maa tillade mig at have den Tro, at Udvalget da har været særlig uheldigt i sine Bestræbelser, idet det for at være imødekommende mod Krigsministeren har foreslaaet en efter min Mening langt uheldigere Afsettelse af Paragrafen end den, der foreligger efter Afstemningen ved 2den Behandling. Lige vi § 40 for os, saa vil, ifald det høie Thing vedtager mit Vædringsforslag, Paragrafen komme til at lyde simpelt og klart, som følger: „Nedsættelse i 2den Klasse finder alene Sted i de Tilfælde, for hvilke denne Straf særligen er foreskrevet,“ hvorimod Paragrafen, naar Udvalgets Vædringsforslag vedtages, vil komme til at lyde saaledes: „Nedsættelse i 2den Klasse finder et alene Sted i de Tilfælde, for hvilke denne Straf særligen er foreskrevet, men kan ogsaa, naar Krigsretten dertil finder Anledning, anvendes 1) for de i Tjenestetiden begaaede Forbrydelse, for